

եթէ գործը յանձնուած լինէր հոգևորականի շատ զիւրաւ և կանուխ այն պատրաստած նիւթերը ազատուած կմնային փտութենից, Գարձը նենք մեր ուշադրութիւն Աւարապաղու, Երեւանու, Սզնախու և այլ քաղաքների և զիւրոյնց յարոցների վրայ, թէ որքան աննախանձելի դրութեան մէջն են Եւ այսպէս մտանալով իրենց պարտաւորութիւնը, և չըկարողանալով գէթ մի փոքր մասը ազգային գործոց կառավարելը, սկըսում են նախատել հոգևորականութեան և այն հոգևորականութեան, որ իրրեւ հովանի ծառայականն է իր ժողովուրդը բազմադարեան նեղութենից և ազատած զանազան թշնամիներից և այսօր այդչափ երախտեաց փոխարէն « յաւնեն որդիք ի վերայ հարցոյ, կարծելով թէ որդւոց չպէտք է կուլ տայ ծերունի շատակեր Առնուօր »

ՁԱՐԷՈՍ

Յ 8 2 ֆեբրւարի 1876 - 27

Ի Գանձակ.

Նամակագիրն ևս չարաչար կըսխալուի իրր գրէնէ ամէն բան միայն եկեղեցականաց յանձնել կամ նոցա ձեռքում թողուլ կակնարկէ:

Պէտք չէ խտրութիւն դնել, որոյ հետեանքն է՝ որ ի տեղիս տեղիս քանի քանի տեսակ խնդրոց և գործոց մէջ երիտասարդք և չափահասակք կամ ծերունիք միմեանց դէմ կելնեն և կմեքենայեն: Պուզէ երբեմն եկեղեցականներէն ոմանք առաջնորդ կամ շարժառիթ եղած լինին խտրութեան, որ մեր Աշկեղեցւոյ համար նոր և խիտ վնասակար մի դրութիւն է, սակայն իրրէք չպիտի ներուի ումեք՝ որ խտրութիւն քարոզէ:

Արբ մի քանի թերուսումն կամ օտար և պղտոր դաստիարակութեամբ սնած և զարգացած երիտասարդներ յանդուզն և չարաչար կ յարձակվին եկեղեցականաց վի-

րայ, նոքա եթէ ունենան մի քանի իրաւացի կէտեր ևս, դարձեալ երբ և իցէ կիրրուսանեն իւրեանց աղղեցութիւնը և նշանակութիւնը, և ինքեանք զինքեանս յաւէտ կխայտառակեն: Բայց և այնպէս եկեղեցականաց արժան և վայել է՝ որ չարին չար չփոխանակեն և համբերութեամբ տանին անփորձ և օտարագործիք երիտասարդաց ոմանց մեքենայութիւնքը, միանգամայն ջանալ և միշտ հետեւել խրատել յորդորելոյ համար՝ որ նոքա զգաստանան և զգուշանան, անկեղծ սիրով և անխարդախ սրտով միանալով ընդ եկեղեցականաց՝ այնպէս գործեն յօգուտ Ազգի և Աշկեղեցւոյ Հայաստանեայց: Միանգամայն պէտք է ջանալ, որ եթէ ի ներկայս ժողովրդեան դրութիւնն չնրեր, դոնէ պարաստիք ըստ արժանւոյն՝ որ յապագային ժողովուրդն իւր ձայնը ունենայ ոչ միայն թեմական և առաջնորդական խնդրոց՝ այլ նաև ուրիշ շատ ազգօգուտ գործոց և պարագաներու մէջ՝ ինչպէս որ ի նախնեաց հետէ սովորութիւն եղած է:

ԳՈՐԻՈՅ ԼԵՅՈՅ ԴՊՐՈՅ.

Խճագրութեան Երարար Աճառքոյ.

Գորոյ Հայոց Գարոցը իրաւ որ մինչև 1860 թիւը՝ մեծ տգիտութեան մէջ էր գտնուում, և նայելով Գորեցւոց իր որդւոց վատարագր դրութեան և այժմեան լուսաւորեալ գարուն, ընտրեցին իրենց մէջ քրտնաջան հոգաբարձուներ, որոնք բարեսիրական հոգւով վաւած, ոտքի տակ ասնելով մարիաբար ընթացքը՝ որոնեցին վարժապետները և նոյն պաշտօն յանձ-

նեցին Աւանցի Մ. Պրօղիանցին, և տեղոյս Բարեկ. Ստեփաննոս քահանայ Տէր Ստեփանեանցին՝ որ այժմ Թէմական Աւրատեսուչ է. սորա հայրենասէր եռանդով վառած, անկեղծ հոգով սկսան վարել իրենց ուսուցչութեան պաշտօնը՝ չնայելով իրենց սակաւ ուժերին:

Գալորցի տարեկան ելեմուտ որ օգոստ 1870 ից՝ մէկն երկուս դարձաւ, ուստի ուսմունք էլ պիտի աւելնար, մանաւանդ որ շատ տեղերը դպրոցներ բացուեցան, ըստ բաւականին ընդունակ և ընտիր վարժապետներ բաժանուեցան, Թէմական Աւրատեսուչութիւնք հաստատուեցան, բայց աւել, որ տեղոյս Գալորցը յետին դրութեան մէջ ընկաւ, և բազմաթիւն Պրօղիանցի առարկաները փոխուեցան հասարակ ընթերցանութեանց, որոց դասախօսութիւնը այժմեան ուսուցիչ Լ. . . ի ձեռով կաւանդուի. Երանի՛ թէ այս դասաւորութիւնս էլ օրինաւոր լինէր և ամսավերջին չնայելով, քննել աշակերտին իր խօսած դասերը: Թէ որ որևիցէ աշակերտին հարցնելու լինի՛ք սողնոց կամ զեռնոց անունները, իսկոյն կպատասխանեն մէկ տեսակ շեռու և ուրու՝ թէ և հեղինակի մէկնութիւնն էլ տակն է գրած, սակայն ոչ սողուն կայ միատեսակ և ոչ զեռուն: Բաց ի սորանից՝ զարմանալի է Պ. Լ. . . ի դասախօսութիւնը. կնտի ամօռի վերայ և ձեռքին կառնէ դասագիրք. կկարբայ բարձր ձայնով երեք կամ չորս թերթ և կկանչէ «հասկացա՛ք»: Ինչո՞ւ աշակերտները վախից իսկոյն կասն «այ՞ վարժապետ»: Իսկ եթէ աշակերտի մէկն համարձակի պատասխանելու «հասկացանք», նոյն բողբոջին կառնէ ոտքի տակ և նրա լացն և աղաղակ երկնք կբարձրանայ մինչև իր կատարութիւնը կը զիջէ: Չգիտեմ՝ թէ որ իրաւամբ կվարուի դա այդպէս անողորմաբար աշակերտաց հետ. հուսկ յետոյ կհրամայէ «այս իմ կարգացածը բերան պիտի սովորիք»: տեսէք սիրելի ընթերցողներ, և զեռևս Հայերէն խօսել չգիտեն և երբ պիտի բերան առնեն այնքա՛ս տրուած դասը, ո՞վ գիտէ մինչև տաս օր: Ահա այսպիսի դասախօսութեան, մանաւանդ առարկայից նուազութեան պատճառաւ, յետին դրութեան մէջ է ձգուած դպրոցս: Աւստի լուծմ ենք որ՝ տեղոյս գիտնական Թեմա-

կան վերատեսուչը մտադիր է այս թերութիւնները լրացնելու:

ԳԵՂԳ ԲԱԼԱՆՅ ԱՐՇԱԳՈՒՆԻ.

Ի 46-՝ Փետր. 1876 -՛՛

Ի Վ. Գ. Գ. Գ.:

Թէև ներկայ դրութիւնը չհրատարակելով՝ հարկ էր պաշտօնական գրութեամբ հաղորդել Թեմ. Աւրատեսուչին և բացատրութիւն միանգամայն կարգադրութիւն պահանջել, սակայն այլոց իզգուշութիւն ազդելոյ համար՝ այս անգամ բացառութեան տրուեցաւ, միանգամայն Տփլիսաց Թեմ. Աւրատեսուչ ուշադրութեան յանձնելով՝ կյուսամբ որ շուտով բացատրութիւն կտայ՝ կարելորդ ևս հոգալով:

Ա Ռ Մ Շ Ա Կ Ն.

Մշակ լրագիրը քանի մը ժամանակէ հետէ չըզիտեմ ի՛ւր խելապատակէն թէ յայլոց դրդեալ՝ ձեռնարկած է ուղղակի և անուղղակի յարձակումներ ընել Հայկական կրօնի, լեզուի և Մայր Եթոռոյ գործառնութեանց վերայ, ջանալով անհնարին յանձնապատասխանութեամբ իւր հակազգային ձգտումներն ու գաղափարները ընդունել տալ հասարակութեան իբրև ժամանակի անհրաժեշտ պիտոյք և ամենազիւրթին միջոց ազգային դաստիարակութեան:

Ըռանց քննելու նորա անասման ազատամտութեան մնասակար կողմերը, առանց թուելու մի առ մի նորա հակառակասէր թերթին բացայայտ հակասութիւնները, մէք միայն իբրև ջատագով